

ORGAN FOR SYKEPLEIERNES MISJONSRING
Nr. 1 • 80. ÅRG. • 2011

INNHold

	side
* Leder	2
* Sykepleiernes Misjonsring.....	3
* Bladet Misjonsringen.....	4
* Nyhetsbrev fra Ebenezerhjemmet	5
* Nytt fra misjonsmarken	8

MOTTO: HANS HERLIGHET TIL PRIS. EF. 1, 12

Leder

Lengter du etter våren?

Ja, selvfølgelig gjør vi det? Når vi hører fuglekvisset på solskinnsdagene kjennes det som om våren ikke er langt unna. Men fortsatt er det vinter.

SMR-gruppene rundt om i landet vårt samles trofast. Nå er det 48 grupper i funksjon. Det er jo utrolig flott. Og var det ikke litt ekstra flott å se bilde Tillergruppa, Heimdal som nå er 25 år. Ser dere at det faktisk er en gjeng av unge damer som står der og smiler på jubileumsfesten? Er ikke det et vårtegn for SMR?

Misjonorganisasjonene har store utfordringer i en tid med mye forandringer. Det er utfordringer som gjelder både økonomi og strategi. Hva skal det satses på? Hva kan samarbeidet bety for norske menigheter? Visste du at det på Madagaskar fortsatt er en stor vekst av kristne menigheter. I mer enn 10 år har statistikkene vist at ca 60 nye menigheter etableres hvert år. Det betyr at flere mennesker har fått kjennskap til det kristne budskapet. Hyrdebevegelsen og evangeliseringsarbeidet er utholdende og brennende for at mennesker skal få del i det levende livet og få nytt håp og nytt mot. Fortsatt vil mange i andre land som vil trenge den økonomiske støtte vi kan yte fra SMR og vår forbønn.

Vi får informasjon gjennom media i Norge at aktivitetene i kristne menigheter reduseres. Antall medlemmer går ned. Men det er langt fra hele

virkeligheten. Den Norske kirke er nå inne i en viktig fase med oppbygging av trosopplæringprogram for norske barn og unge spesielt. En glede er det også at de norske innvandrermenighetene er i vekst i Norge. Rundt om i landet vårt er det mange nye landsmenn som ikke finner seg til rette i etablerte norske menigheter. Men mange finner sin plass i innvandrermenighetene.

I enda større grad enn før har vi i SMR også en utfordring i å samarbeide i et flerkulturelt samfunn som Norge nå er.

Det er viktig for oss i SMR å evaluere vår innsats og hva vi skal prioritere å satse på i tida framover.

Vi har fortsatt en viktig oppgave i samarbeid med misjonærer og misjonsorganisasjoner, med nasjonale helse- og sosialprosjekt. Og det flerkulturelle samfunn i Norge må vi også la oss engasjere av.

Vårt medlemsblad og vår nettside trenger nytenkning og må være i fornyelse om vi skal nå mennesker i dag.

Derfor er det ennå vår hovedoppgave å fortsette vår forbønn samtidig som vi ber om visdom og åpne sinn for å gå nye veier.

Se 2.Kor. 3:12 ”Da vi altså eier et slikt håp, går vi fram med stor frimodighet.” Les hele kapitlet.

Torbjørn V. Andersen

Sykepleiernes Misjonsring

stiftet på Kongsberg 09-14.08.1921

Det var kommet et brev fra en misjonssøster i Kina, Anna Haaland (senere gift Vika). I brevet ba hun om sykepleierkolleger hjemme i Norge kunne be for dem der ute. Hun viste til Lærerinnenens Misjonsforbund som allerede hadde foreninger rundt om i Norge. Brevet var adressert til Johanne Høeg.

NAVN PÅ STIFTERNE VAR:

**Marianne Dalland, misjonær i Kina,
Marie Forren, Kirkesæterøyra,
Hanna Baastad, senere misjonær på
Madagaskar,
Line Lerheim, NMS sin representant i Oslo,
Emilie Hogstad, født Larvik,
Helene Røgeberg, Drammen,
Johanne Myhr, Oslo,
Bertha Vevstad, Notodden,
Gunhild Gunnheim, Heddal,
Ragnhild Sørensen, misjonær på
Madagaskar,
Ragnhild Larsen, Oslo,
Johanne Høeg, Oslo.
Dagny Gabrielsen, Oslo.**

Det var Johanne Høeg som hadde fått brevet. Hun måtte ha et oppgjør med seg selv om hun ville ta på seg oppgaven.

Det første ordinære møte ble holdt i Johanne Høegs hjem i Ole Viksgt. 17 i Kristiania, 3. sept. 21. Det var 31 medlemmer, fire av dem var meldt inn samme dag.

I følge referatet var det bare seks medlemmer til stede. Det var ikke lett for sykepleiere å ta seg fri på den tiden. Arbeidsdagen var lang og slitsom. Privatsykepleierne kunne ikke uten videre forlate pasientene sine.

Følgende ble valgt inn i styret:

**Lina Lerheim reisesekretær i Oslo,
Diakonisse Marie Madland og
Johanne Høeg.**

Varamedlemmer var

**Agnes Braathe og
bylegesøster Dagny Gabrielsen.**

Det ble bestemt kr. 2 i medlemskontingent.

Første styremøte ble holdt 22.sept. 1921. Det ble valgt formann. Det ble Johanne Høeg, en oppgave hun hadde i 46 år. Sekretær ble Lina Lerheim. For å gjøre "Ringene" kjent ble det bestemt å skrive om den i "For Fattig og Rik" og i "Sykepleien". Tidligere hadde de skrevet til "Kamp og Seier" og "Kineseren".

**Sykepleiernes Misjonsrings første Bønnekort:
"Uten meg kan dere intet gjøre" Joh.15,5
Motto "Hans herlighet til pris",Ef.1.12**

1. lørdag i måneden: Felles bønnedag for alle medlemmer av SMR hjemme og ute. Bønn om at Gud må dyktiggjøre oss til tjeneste og at vi må vokse i nåden. Bønn for den kvinnelige Misjonsskolen i Kristiania.
Joh.15,16, Hebr.13,20-21.

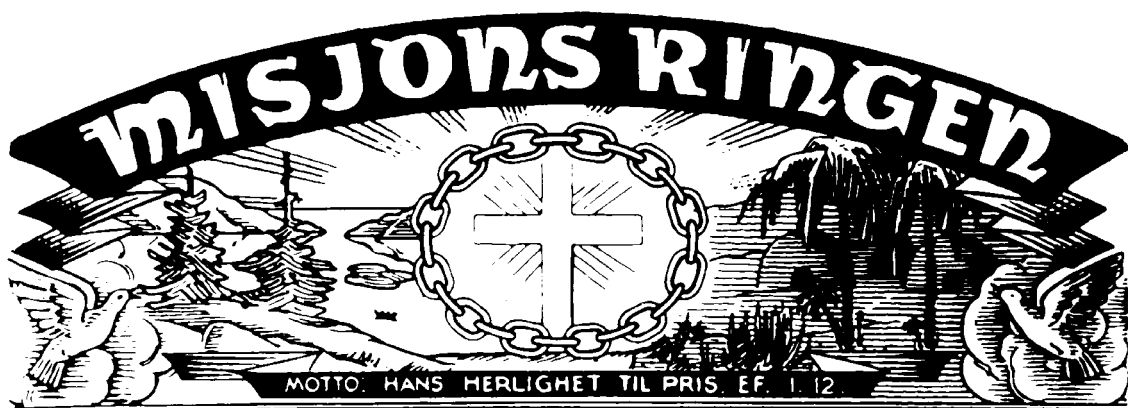
2. lørdag i måneden: Bønn for Kina: Ester Berg, Emilie Kaspersen, Hansine Dahle, Marianne Dalland. Ingeborg Haakonsen, Anna Haaland (som skrev brevet til Johanne Høeg) Berit Solmeland, Walborg Tønnesen Signe Vistaunet, Marie Walling, Helene Willanger.

For leger og Hospitaler i Kina innen Det Norske Misjonsselskap og Kinaforbundet.
Matt.9.35-38, I Joh.5.13-15.

3. lørdag i måneden: Bønn for Madagaskar: Anna Amundsen, Ragnhild Andreassen, Hanna Baastad, Juliane Berg, Anna Erlandsen, Marie Føreid, Ragna Indrebø, Kristiane Kildal, Trine Müller, Lovise Mæland, Sina Løken, Sigrid Osnes, Magdalena Pedersen, Ragnhild Sørensen, Alma Tjomsland Inga Wold.
Spedalskhjemmene og hospitalsarbeidet.

Bønn for Sør-Afrika, Aasne Kvaale, Schreudermissjon, Elida Moe og Marta Palm, NMS

4. lørdag i måneden: Bønn for Israelmisjonen: Margit Berg, Olaug Olaussen, (Hun gjorde en enestående innsats for Ebenezerhjemmet), Bønn for Santalmisjonen: Helga Ringstad, For legearbeidet og for det nye spedalskehjem for santaler.

Bladet Misjonsringen

Ved ti års jubileet kunne det første bladet trykkes:
Esek. 34.11-16. Joh.14,1

Den første lederen i Bladet vårt:

I Jesu navn:

Så kommer det ut, det første nummer av Misjonsringen. Bedre begynnelse enn å si I Jesu navn vet vi ikke. I Jesu navn ønsker vi det skal komme til alle medlemmer i SMR med bud fra ham selv og rikets sak.

I Jesu navn ønsker det må bringe til søstre langt der ute. I Jesu navn vil vi be for dere.

Når vi ser på tittelvignetten til vårt blad, ser

vi en symbolikk. Navnet, de hvite bokstavene på svart bunn, lyser oss i møte. Vi lever i en verden full av synd, urenhet og mørke.

Måtte vi i SMR alltid, i all vår ferd vise at vi er fritt ut av mørkets makt og rensert i Jesu blod.

Ringens som består av lenker, er et tegn på alle medlemmene. Ledd for ledd sluttes de sammen. Vi vil holde sammen, og gjør vi det blir "Ringens" sterk. Fra "Ringens" går det stråler oppad. Vi er

en bønnering og strålene – ja, det er dine og mine bønner som skulle stige opp til nådens trone. Skal strålebunten bli tettere og tettere – eller skal det bli glissen og tynt mellom dem? Det avhenger av deg og meg. Midt i ”Ringene” ser vi korset. Fra korset stråler kraften ut. Vi må aldri glemme at korset, Jesu Kristi kors er midtpunktet, og til det må vi alltid på nytt søke hen!

På venstre side av ”Ringene” er et lite lyst norsk landskap med skog, fjell og fjord. På den andre siden er det et hedensk landskap med mørkere tone over seg, der torner og kaktus med stive pigger vokser.

Sangfuglen fra Norges land ønsker å synge

sine toner så høyt, så sterkt og utholdene at de til sist når landene langt, langt av sted med toner fra fredens, frelsens og kjærlighetens Gud.

Så begynner den andre fuglen å synge takkens og gledens toner for frelse og sjelefred. Det hele skulle samstemmes i det gamle kor for tronen, ”ære være Gud i det høye!”

”Lær meg å bede Gud, lær du meg bønn.
Gi du meg barnets tro, lær du meg bønn.
At sjeler drages må, så de til deg kan nå
Frelse ved korset få, lær du meg bønn”.

Johanne Høeg

Nyhetsbrev vinteren 2010-2011

**Jeg skjønnte at alt det Gud gjør, varer til evig tid.
Ingen kan legge noe til, og ingen kan trekke noe fra.
Forkynneren 3:14a**

Kjære venner av Ebenezerhjemmet:

Mye har skjedd siden vårt siste nyhetsbrev og mer vil skje i det nye året.

Den store brannen på Karmel var en påminner til oss alle om at den daglige rutinen kan være veldig skjør. Dagen startet som en vanlig dag, og da vi fikk høre om brannen, ble vi ikke særlig bekymret fordi dette skjer fra tid til annen på Karmelfjellet. Men etter hvert som timene gikk og vi så den tykke røyken, visste vi at denne brannen var annerledes!

Alle vi på Ebenezerhjemmet er med i bønn om trøst for de rammede, helbredelse for de skadde og gjenopprettelse av landet. Selv i dette kan vi se Herrens nåde og barmhjertighet; at skaden

ikke var verre og at hjemmene og livene til de troende som bor i området ble spart! Det ble en påminnelse om at vi ikke må være likegyldige, selvtilfredse og uforberedte, noe som vi håper og ber våre ledere også vil ta alvorlig. (Les om Byggeprosjektet Tilfluktsrom mot slutten av brevet).

Beboerne:

For øyeblikket har vi 26 beboere. Mot slutten av november hadde vi gleden av å motta en ny beboer. Alex ble en del av Ebenezerfamilien, og var spesielt glad for å bli gjenforent med sin gode venn John R., som han tidligere har delt leilighet med i mange år.

I løpet av de siste par månedene har beboerne

Bilde av brannen (fra internet)

startet med et ukentlig bønnemøte om vekkelse på hjemmet og i de lokale menighetene – et vel-signet initiativ!

Vi ønsker også å takke Herren for at Helsedepartementet godtok at en av våre beboere som er pleiepasiert, kunne bli boende hos oss.

Hjemmet er under tilsyn av Helse- og Sosialdepartementet og er godkjent som en institusjon for selvstendige og delvis pleietrengende eldre. Helsedepartementet anerkjenner vår unike stilling, og er fornøyd med omsorgen og behandlingen på hjemmet. Gud være lovet!

Stab og volontører:

Vår fysioterapeut, Karin, skal ut i fødselspermisjon nå i januar.

Vi hadde inntil nylig noen veldig unge volontører. Vi takker Herren for deres trofaste arbeid og at vi også hadde det privilegium å være til velsignelse for dem. Gjennom sitt opphold hos oss, opplevde noen av dem en åndelig fornyelse og viet sitt liv på nytt til Herren!

I løpet av de siste

månedene har tre volontører fra Sveits, Tyskland og Norge reist. Volontøren fra Tyskland måtte forkorte oppholdet sitt her på grunn av dårlig helse: vi ber om en fullstendig helbredelse.

En av våre veteranvolontører, Corina fra Mexico, kom tilbake til oss for enda en periode.

Som alltid er det viktig for oss å takke alle våre volontører for deres trofaste arbeid og gode humør!

Høytider og begivenheter:

I oktober hadde vi et spesielt besøk av en tysk familie og deres tre barn. De både sang og spilte for oss på flere instrumenter. Beboerne gledet seg over denne talentfulle og musikalske familien.

Vår kontakt med ”Maon Hod”, hjemmet og skolen for sterkt handikappede barn på andre siden av gaten for Ebenezerhjemmet, fortsetter. Noen av barna blir brakt til hagen vår ukentlig for å nyte frisk luft og lyden av fontenen i fiskedammen. To av våre beboere tilbringer trofast tid med barna.

Beit Eliahu menigheten fortsatte med sin nye tradisjon og kom med gaver til alle beboerne under

Hannukafeiringen. Besøkende er alltid velkomne, og gaver blir alltid satt pris på! Julen ble feiret på hjemmet med et festmåltid for beboere og arbeidere, og noen dager senere med beboernes familier og venner av hjemmet. Sasha og Anja og deres datter kom helt fra Karmiel for å synge for oss. Daniel S. fra Kerem-El menigheten delte Guds ord med oss, og var til stor velsignelse for oss alle – troende og ikke-troende.

Basaren:

Dette året ble basaren holdt mot slutten av Hannuka og var godt besøkt (bildet gir deg et glimt av atmosfæren!).

Denne gangen prøvde vi noe nytt. Folk ble spurt om å komme med gamle metallgjenstander som kan resirkuleres. En venn av hjemmet sorterte gjenstandene sammen med sin sønn og

leverte det hele til en gjenbruksstasjon. Dette ble en ekstra inntekt for basaren.

Selv om mange av oss har lagt ned mange timer med hardt arbeid for å forberede basaren, er det alltid en velsignelse å høre at folk satte pris på arrangementet.

Vi gleder oss også over å møte venner og nyte hyggelig samvær med andre. Mens vi forberedte et "takkebrev", telte vi over 40 personer som hadde vært involvert i forberedelsene til Basaren – vi er virkelig velsignet som har så mange venner!

Prosjekter:

- Angående klima-anlegget: Reparasjonene er fortsatt i gang mens dette nyhetsbrevet skrives. Vi ber om regn, men vi må samtidig innrømme at det varme været har vært en fordel, siden vi ikke

Forberedelse: Flytting av en container.

har hatt mulighet til å skru på varmen...

- Angående byggeprosjektet – tilfluktsrom: Godkjennelsen for prosjektet som vi nevnte burde være her i løpet av de nærmeste dagene. I mellomtiden gjør vaktmesterteamet en god del forberedende arbeid, som for eksempel å rydde området og flytte rør etc. Som tidligere nevnt ble brannen på Karmel en påminnelse om at vi bør være realistiske og forberedt. Siden vi kjenner til den skjøre situasjonen i Midtøsten, ser vi farene!

For øyeblikket har vi rundt €175.000 – noe som tilsvarer omtrent 50% av de estimerte utgiftene for prosjektet. Dette gjør det mulig for oss å starte med første del, med tro på at Herren vil sørge for resten. Vi er oppmerksomme på at prosjektet ikke er "en bestselger", på grunn av den politiske situasjonen, men som bestyrer har jeg ansvar for å gjøre alt det jeg kan for å beskytte våre beboere og arbeidere.

Forberedelser til ny administrasjon

- Den lokale stiftelsen:

De nylig oppnevnte komiteene til den lokale stiftelsen har begynt å møtes. Vi fortsetter arbeidet med de mange administrative detaljene som er involvert, for å være klare til å overføre driften av hjemmet til stiftelsen før 1. januar.

En oppdatering av kontakt- og bankinfo er vedlagt. Som dere skjønner, avslutter vi 2010 med takk til Herren for hva Han har utført, og vender oss til Ham for veiledning og beskyttelse for det kommende året som venter oss.

Alle vi på Ebenezerhjemmet håper at dere kan kjenne Herrens glede, fred og nærvær i fremtiden.

I vår velsignede Frelser,
Johnny C. Houry
Bestyrer

NYTT FRA MISJONSMARKEN

Hilsen fra Kamerun ved Solbjørg Pilskog

Kjære alle i SMR!

Takk for sist alle dykk eg møtte i Norge. Ei særleg takk til dykk som var på SMR sitt landsmøte på Viken. Det var gilde dagar der.

No er eg atter i Kamerun. Eg reiste 2. november med direktefly frå Gardermoen til Younde, hovudstaden i Kamerun.

Eg hadde fylgje med ein annan misjonær. Han hadde bil ståande i Younde. Turen til Ngaoundere tok to dagar. Der vart eg godt motteken av kvite og svarte.

Eg var der nokre dagar. Søndag den 7. november var det hausttakkefest i Milleniums kyrkja. Den varde frå kl. 08 til kl. 13.00. På hausttakkefestane har dei med seg alle slags gåver, som dei gir til arbeidet i kyrkja. Det er levande høner, vedbører, bører med sukker-rør, maiskorn, mjøl, jordneter, frukt og mykje anna. Dei er mange grupper. Kvar gruppe syng og dansar fram til alteret med gåva si. Dette tek tid.

Eg gjekk i gamle-kyrkja. Gudstenesta der var frå kl. 10.30 til 12.30. Her møtte eg mange gamle vennar som var glade for å sjå meg.

Måndagen starta eg til Gadjiwan. Eg hadde full bil, seks vaksne og to born. Dei hadde vært på sjukehuset for behandling. No fekk dei gratis tur heim.

I Ngaoundere kjøper eg alltid mange brød,

(bagger). Det er "by-godt" for folk i Gadjiwan. Vegen var dårleg som vanleg. Vi brukte 8 timar på dei 210 km.

Vi nærmar oss Gadjiwan. Folk høyrer bilduren. Born og vaksne spring til huset mitt. Det blir mange "jabama" (velkommen) og mange klemmar. Dei hjelper å tømme bilen. Det er parafin, disel, gasskolber, sukker, såpe, salt. Ja, alt eg treng nokre månader.

Alle får ein halv bagette før dei går heim. Ei stund etter kjem ein ny delegasjon. Dei har høyrat at "bestemor" er komen og ho har brød. Tilslutt høyrer eg Julienne, hushjelpa mi; "Bred timmi" (Slutt på brødet) Men då hadde alle fått ein bit.

Når alt er på plass er turen komen til kjøleskapet. Vi har ikkje elektrisitet.

Kjøleskapet går på parafin. Under er ein veik som vi kveikar på. Det er å ligge på kne, stille inn veiken nøyaktig og få flammen til å bli blåaktig. Så skal det kjøle. "Dei kvite har ein Gud dei knelar for", vert det sagt. Dette må vi gjere minst ein gong i veka. No er det berre eg som har parafinkjøleskap. Dei andre norske har elektrisitet og vanlege kjøleskap.

Etter kvart kjem folk med gåver. Også i år er det levande høner, frukt, jordneter, mais, mjøl og så vidare.

Eg tek turen til vennane med sukker, såpe og litt salt. 50 kg og like mange såpestykker rekk ikkje til alle. Eg må få tak i meir, skal alle få noko.

To dagar etter eg kom til Gadjiwan, kom augelekjaren frå Ngaoundéré.

Ein gong i året kjem han og behandlar folk her. Ikkje alle har pengar til betalinga. Til dømes blinde Hassana. Eg går heim til Adama og Hassana.

Dei er gamle og skrøpelige. Fattigdomen er synleg. Ei ussel jordhytte, skit og rusk over alt. Eg seier til Hassana: "I morgon må du vaska

deg og ta på deg reine klede, så skal vi henta deg og Adama til sjukestova.” ”Reine klede? Eg har berre det eg har på meg.” Eg får tak i klede på ”bruk-marknaden”. Neste dag sit han rein og påkledd og vi køyrer han og kona til sjukestova. Her blir begge augene til Hassana operert for grå stær. Augelekjaren fekk operere elleve augo med godt resultat. Mange andre fekk behandling. Ikkje alle hadde pengar til operasjon og behandling Av ”gåvepengar” eg har fått, fekk eg hjelpe mange. ”Ein Guds styring at du er komen”. seier dei til meg. Så takkar dei Allah og Gud for hjelpa. Takka går vidare til dykk som har gitt meg pengar for å bruke til fattige og sjuke.

I dag er det søndag, fin gudsteneste. Mine spealske og blinde får atter kome til kyrkje. Dei har ikkje vore gløymde om eg ikkje er her. Dei kristne går til dei, syng, les og bed i lag med dei.

På heimveg, i svingen, står 12-15 born og ventar på ein liten køyretur. Dei trenger seg saman, alle får plass i bilen. Så syng dei ”Takk og lov og halleluja”, så kraftig at eg er redd for hørsla! Desse søndagsturane hugsar dei. Det har hendt at vaksne karar har spurt om dei får sitja på med meg. ”Kvar skal dei?”

”Ingen stad. Vi vil berre kjenne om vi får den same gode følelsen som vi hadde som born når vi fekk sitja i bilen din.”

I ettermiddag køyrde eg Adama og Hassana heim. ”Ser du?”, spør eg. ”Ja, eg ser du er nasara”. Dei kallar oss det av di vi snakkar om Jesus frå Nasaret.

Marie har gitt dei mat medan dei var på sjukestova. Ho blir med heim til dei. Ho vil vaske og rydde litt. Seinare må vi få ei ordning med hjelp til dei.

Slektningar har dei ikkje. ”Kvinner for Kristus” vil sjå kva dei kan gjere for Adama og Hassana.

Så vil eg ynskje dykk alle eit godt Nyttår. Takk for forbøn i året som går mot slutten. Takk for eg får stå på bønnekortet. I 50 år har eg stått der. Det er mykje å takke for!

Hjarteleg helsing frå Solbjørg Pilskog

Hilsen fra Klarfrid og Thor

Kjære venner,

Nå har dere ikke hørt fra oss siden like før jul, så da er det på tide med et livstegn igjen.

Tida har gått så alt for fort, så når vi ser kalenderen blir vi minnet om at det bare er seks-sju uker til vi skal hjem igjen. Enn så mye vi burde ha utrettet før det ...

Når vi skal fortelle om arbeidet vårt, blir det fort en del gjentakelser for noen av dere, men vi får heller våge litt repetisjon :

Klarfrid er i omsorgslandsbyen (toby) hver onsdag. Der er det nå mellom 110 og 115 syke, gamle og hjelpeløse. Det er overfylt og stort press på plassene, egentlig er det bare plass til vel 80. Så har de med seg familie til å lage mat og stelle, + små barn for noen. I tillegg kommer vekkelseshyrdene som har ansvar for landsbyen, forbønnsvirksomhet og stell. Til sammen er det mer enn 350 personer der. Klarfrid aktiviserer de syke med hekling, strikking og søm. Så synger de og beveger seg litt og og får en kort andakt. I tillegg har hun et visst tilsyn med de syke og sørger for medisiner og sykehus for dem ved behov.

Torsdagene er hun ute på Bibel- og presteskolen og har undervisning med de vordende prestekoner, - 46 i alt fordelt på to klasser. Også der underviser hun i hekling, strikking og søm. Det går mest i plagg til barna, for de fleste studentene er gifte og har flere barn. Hun har også delt ut en del barnetøy der, for studentene har det svært vanskelig. Mange har ingen støtte overhode fra sine hjemmemenigheter eller synoder, stipendene fra misjon og kirke er svært små (kanskje et par hundre kroner per måned), derfor blir det smalhals.

Etiopiabrev fra Margrethe Mork

Kjære alle sammen!

8. Februar 2011

Her kommer da årets julebrev viss noen hadde trodd jeg så mitt snitt til å lure meg unna. Har det jo greit med det at jeg kan skylde på dårlig linje og for tiden en ikke-eksisterende dial-up. Har lest julebrev disse dagene her i Addis. Takker så mye selv om

ikke halvparten var mulig å få åpnet.

Ikke lett å skrive brev, men skal forsøke. Så mye trenger forklaring og ytterligere forklaring men skal forsøke å gi et lite innblikk i det jeg holder på med. Det kjentes greit å si adjø til 2010, men jeg er takknemlig hva dette året også ga.

Jule-helga ble feiret hos naboene i Rayto som ligger 1 ½ times kjøring fra Ginnir. Den påfølgende uka var det normale arbeidsdager i tillegg til at jeg hadde 22 gjester innom. Veldig trivelig. En av gjestene var administratoren på Fistula sykehuset i Addis som kom med familien. Sykehuset og jeg har vært i flere samtaler med han, og viss det går som vi tenker, så vil vi få hjelp fra dem til å finne fistula pasienter i distriktet og frakte dem til Addis eller Irgalem for operasjon. Å få hjelpe disse kvinnene er noe av det kjekeste jeg har fått vært med på dette året, selv om mitt bidrag bare har vært å ta imot dem og være sjåfør for mange av dem.

Mye har handlet om å bli kjent og få tillit på sykehuset. Trives godt og det er en flott gjeng jeg får jobbe sammen med. Vi har slitt mye med manglende strøm og vann. Det lille vi har av medisinsk utstyr går i stykker pga elektriske sjokk. Frustrasjonene når det gjelder tekniske ting som ikke virker, har nådd nye høyder dette året. Ge-

Ellers er det mange henvendelser her vi bor, mange hver dag, fra folk som kommer i ulike ærender, de fleste for å be om hjelp til et eller annet såre nødvendig.

Jeg, Thor, har bokprosjektet som hovedoppgave. Som jeg tidligere har skrevet, fikk vi utgitt tre bøker i fjor. Nå har jeg jobbet intenst med et lærebokutkast fra ei medarbeidergruppe om mat, helse og kosthold siden før jul. Endelig er manuskriptet klart med bilder og det hele, og jeg har lest korrektur av bokutkastet fra trykkeriet. Så nå er boka klar om et par uker.

Jeg har også startet på ei lærebok i økonomi for bønder der jeg er forfatter sjøl, er bare spent på hvor langt jeg kommer før vi må reise hjem.

Siden vi er veldig få misjonærer her ute nå, må vi dele på tilleggsoppgaver. Jeg har nå tilsynsansvaret for misjonssenteret her på Antsirabe etter at fam. Gjerde reiste hjem før jul, og jeg har fortsatt en del oppgaver i forbindelse med landbruksskolen Tombontsoa.

I tillegg må jeg ta ”trykken” med den daglige køen i porten sammen med Klarfrid, som jeg har skrevet om over. På den måten er det ingen problemer med å få dagene til å gå ...

Men vi er friske og gode, og vi gleder oss over dagene og over å være til nytte på ulike vis. Kollegafellesskapet med de andre misjonærene er veldig godt, og vi har samlinger med samtale og bønn hver torsdags kveld. Likedan er samarbeidet godt med de gassiske medarbeiderne og lederne i kirken også. Så det er derfor godt å være her.

Siden kommunikasjonen via data og telefon er så bra tenker vi heller ikke så mye på at det er langt hjem, og tida går som sagt fort ...

Takk for at dere står bak oss i arbeidet! Takk for forbønn og omtanke!

Klarfrid hilser masse!

Thor

neratorene går ofte i stykker, og vi trenger ny. Vi må snu oss en del ganger rundt for å finne penger.

Vi har holdt div. kurs for ansatte. Jeg gjør litt av hvert og forsøker å finne min plass. Forsøker å følge opp enkeltpasienter når det er mulig.

I går og i dag har jeg besøkt to brannskadde barn vi har sendt opp til Addis. Fantastisk å få se at et liv som krøpling blir forhindret i og med at de får gjort de nødvendige operasjonene. Einar Eriksen som er plastiskkirurg opererer brannskadde barn gratis. Nå har vi en 2-åring på sykehuset i Ginnir som har brent hele ansiktet bak til ørene og halvdelen av hodet + en arm. Åpne sår. Ber om at han ikke har mistet eller mister synet. Ufattelig å tenke på den smerten disse barna har vært igjennom.

Det er mye tragisk å være vitne til. Sykehuset har ikke blodbank slik at det er pårørende som må gi blod når det trengs. Ofte er det ikke tilstrekkelig, og det hender heller ikke sjelden at de nekter. Flott å se at noen av de ansatte gir blod i kritiske tilfeller, men vi mister likevel for mange. Skal få Kjøpt T-skjorter til de ansatte etter hvert.

Dagene går her i Addis mens jeg venter på generatoren i Ginnir skal bli ferdig reparert. Den var ny og skulle etter sigende være av god japansk

kvalitet men lekker olje. Det var tydeligvis. Noe som kanskje medfører at dette brevet blir ferdigskrevet og sendt ut. I tillegg får jeg skrevet rapporter noe som heller ikke er å forakte.

Tror jeg slutter her. Som sagt så er det ikke alltid lett å skrive brev, men takker til alle dere som enda ikke har gitt opp å sende brev til meg. Takker og så mye for flotte julegaver.

Til dere som ber så hadde det vært fint om dere kunne huske på disse tingene:

- Be for den brannskadde gutten i Ginnir at han må få hjelp og ikke miste synet og at foreldrene har tålmodighet til å vente. Be også om full funksjonsdyktighet for de to barna som allerede er operert
- Be om at en avtale med Fistula sykehuset snart kommer på plass og at vi kan lykkes med å hjelpe disse kvinnene i vårt område
- Be for fremtiden for prosjektet. Vi har planer og diskusjoner på gang når det gjelder utvidelse til distriktet. Be om ledelse og tålmodighet og at Guds vilje må skje
- Takk for beskyttelse og god helse dette året

Hilsen Margrethe

Til alle Misjonssykepleiere!

**Redaktøren har "Brevtørke".
Jeg håper på brev fra dere. Det er deres brev som holder Misjonsringen oppe.**

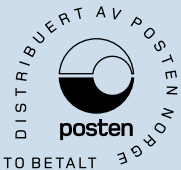
Min mailadresse er: boegla@frisurf.no

Med hilsener Beate Øglænd

Nytt fra hovedkontoret:

Dersom noen har vanskeligheter med å lesebladet kan de få lest inn innholdet i bladet fra Kabb.

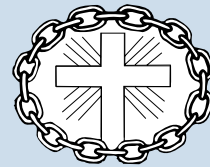
B ØKONOMI
ECONOMIQUE

NORGE P.P. PORTO BETALT

Retur og adresseforandring til:
SMR's kontor
Lovisenberggt. 15 A,
0456 Oslo

**HUSK Å
SKRIVE NAVNET DITT
PÅ GIROEN
DU HAR FÅTT!**

EF. 1,12

MISJONSRINGEN utgis av Sykepleiernes Misjonsring

Lovisenberggt. 15 A, 0456 Oslo, tlf. 22 35 82 72
Postgiro: 0532.12.86285. Bankgiro: 1609.51.13676

E-post: SMR@Lovisenberg.no

SMRs hjemmeside: <http://www.misjonsringen.com>

Formann: Torbjørg V. Andersen,

Nordre Alle 13, 3122 Tønsberg, tlf. 33 36 94 64

Redaktør: Beate Øglænd,

Kirkegt. 19 A, 4307 Sandnes, tlf. 51 66 18 00

E-post: boegla@online.no

Hovedkasserer: Ann-Mari Rothli,

Lovisenberggt. 23C, 0456 Oslo, tlf. 22 37 61 01